

end Ligningsmyndighederne har ansat ham, det vil altsaa sige, at en Mand, som er sat til 30,000 Kr. af Ligningsmyndighederne, hvis han ikke klager, af Skatteraadet skal ansættes til en Formue af 37,500 Kr. Paa denne Maade mener man, at enhver Skatteyder vil have god Grund til selv at opgive sin Formue. Men hvis dette ikke hjælper, er der altid den Mulighed tilbage, at Landsoverskatteraadet kan forlange tilstrækkelige Oplysninger om hans Formue, og det kan da fremtvinge Angivelsen af Formuen ved Paalæg af Dagsbøder. Hvis det senere skulde vise sig under en mod den paagældende eller hans Bo rejst Sag, at han har betalt for ringe Skat, og at hans Formue var større end angivet, maa han eller hans Bo betale det dobbelte af den for lidt betalte Formueskat.

Et saadant Lovforslag om tvungen Selvangivelse — hvad det i Virkeligheden er for Formuens Vedkommende — har Finansministeriet allerede længe ønsket at forelægge, og efter at Skatteraadets foreningen i høj Grad har anbefalet at fremkomme med et saadant Lovforslag, har vi forespurgt baade Landsoverskatteraadet og Københavns Skattedirektorat, der begge har anbefalet, at man gik dertil.

Jeg vender saa tilbage til Skattelovforslagene, som jeg skal fremsætte, og jeg skal da først fremsætte *Forslag til Lov om en midlertidig Forhøjelse og Udvidelse af Ølskatten*. Jeg maa gøre opmærksom paa, at alle disse Lovforslag, som jeg nu skal nævne — det er 4 —, er midlertidige, idet de foreslaas at skulle gælde fra nu indtil Udgangen af 1918, saaledes at disse Love derved prøves, for saa vidt der er noget nyt i dem, hvad jeg jo maa sige, der er i Lovforslaget om en Tobaksbeskatning og ligeledes i det sidste Lovforslag, jeg skal fremsætte.

Det er maaske klart for alle, at det er uden nogen som helst Begejstring, jeg fremsætter dette Lovforslag angaaende Ølskatten. Der er ikke for Finansministeriet andre Grunde til at fremsætte det end de rent tvingende finansielle: at skaffe en Indtægt til Statskassen. Men jeg maa gøre opmærksom paa, at Øllet siden 1913, hvor Ølskatten vedtoges, vel ikke har været Genstand for nogen Skatteforhøjelse, men for en overordentlig stor Prisforhøjelse. Dette gør, at der bliver større Rimelighed for, at man gaar til en saadan Skatteforhøjelse, som her bliver foreslaaet.

Skatteforøgelsen gælder det skattepligtige Øl, Udvidelsen af Ølskatten gæl-

der det nu skattefrie Øl, det forædlede Øl, dog ikke Hvidtøl og Skibsøl, altsaa ikke de billigste Ølsorter. For det nuværende skattepligtige Øl var Prisen fra Bryggerierne i 1912, da Ølskatten var vedtaget i sin nuværende Form, 12 Øre pr. Halvflaske à 35 cl. Nu er den 18 Øre, og altsaa gaaet op med 6 Øre — hvad en Halvflaske Øl ved Nydelse i Restauranter og Beværetninger o. s. v. koster, er noget helt andet —, altsaa ved Bortsalg fra Bryggerierne er den 18 Øre. I 1912 blev Skatten fastsat til 9 Kr. 50 Øre pr. hl. Jeg foreslaar nu, at Skatten gaar op til 18 Kr., altsaa med 8 Kr. 50 Øre, det vil sige, at den nuværende Skat, som nu falder med $3\frac{1}{3}$ Øre pr. Halvflaske, sættes op til $6\frac{1}{3}$ Øre, altsaa at Skatten forøges med 3 Øre. Sammenligner man, at $3\frac{1}{3}$ Øre i Skat pr. Halvflaske svarede til 12 Øre i 1912, med, at $6\frac{1}{3}$ Øre nu kommer til at svare til en Pris af 21 Øre — hvis Lovforslaget altsaa vedtages —, vil man se, at Forskellen mellem Varens Pris og Skatten er ubetydelig, nemlig Forskellen mellem 3,6 og 3,3. Her er altsaa kun en lillebitte Forøgelse. Hvad dernæst det forædlede Øl, det nuværende skattefrie Øl angaar, foreslaas det ogsaa her af mig, at Skatten skal blive det samme som Skatteforøgelsen ved det skattepligtige Øl, nemlig 8 Kr. 50 Øre pr. hl, hvilket bliver 3 Øre pr. Halvflaske. Ogsaa her er der en overordentlig Forøgelse i Prisen, idet man i 1912 kun havde en Pris af 10 Øre pr. Halvflaske, som nu er steget til 14 Øre ved Udlevering fra Bryggerierne.

Til Begrundelse af, at det foreslaas, at en ganske almindelig Forbrugsartikel beskattes, vil jeg nævne foruden den finansielle Betydning af en saadan Skat ogsaa den Mulighed, der er for, at Produktionen af det skattepligtige Øl standser. Allerede nu er Produktionen heraf ved indenrigsministeriel Bekendtgørelse af 3. April reduceret med 20 pCt., men nogen Sikkerhed for, at Produktionen vedbliver, har man ikke, i hvert Fald ikke for, at den vedbliver i det Omfang, den har i Øjeblikket. Det er da naturligt, at man vender sig til det skattefrie Øl, og da vil

Rettelser.

Sp. 4215, L. 11 f. o.: foran „P. Pedersen“ indsættes: Martin Olsen.

— 4215, L. 21 f. o.: „Martin Olsen“ udgaar.

— 4239, L. 7 f. n.: „det dyrkede Areal“, læs: det med Korn dyrkede Areal.